

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.215/2018/5.**

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év november hó 8 napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Balassagyarmati Törvényszék 9.B.45/2018/11. számú ítéletét az I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Balassagyarmati Törvényszék a 2018. május 31. napján kihirdetett 9.B.45/2018/11. számú ítéletével az I. r. vádlott bűnösségét testi sértés büntetőjében (Btk. 164. § (1) (8) bekezdés I. fordulat) állapította meg. Ezért 1 év - végrehajtásában 2 évi és 6 hónapi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtási fokozata börtön. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén az őrizetben töltött időt beszámítani rendelte. Kimondta, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést az I. r. vádlottat érintően. Az ügyész írásbeli fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Ezért az I. r. vádlottal szemben a kiszabott büntetés tartamának felemelése, illetőleg a próbaidő hosszabb tartamban való meghatározása is szükséges.

Az I. r. rendű vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A II. r. vádlottal szemben a törvényszék ítélete első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.480/2018/1.számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, az ügyészség álláspontja szerint a fellebbezés elbírálásának a Be. 598. § (2) bekezdésében írt feltételei fennállnak. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ügyet tanácsülésen bírálja el.

Az ügyészi átirat értelmében a Balassagyarmati Törvényszék az eljárási szabályokat betartotta és megalapozott tényállást állapított meg. Az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges bizonyítást

lefolytatta, az I. r. vádlottat a nyomozás során többször kihallgatták, a nyomozó hatóság előtt tett beismerő vallomását a bíróság előtt is fenntartotta és az elsőfokú bíróság a tényállást e vallomás, és az azzal egybehangzó szakértői vélemények, okirati és tárgyi bizonyítékok alapján állapította meg. Okszerűen vont következtetést az I. r. vádlott bűnösségére és a cselekményét is törvényesen minősítette.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság számba vette, azonban súlyosító körülményként elmaradt annak figyelembevétele, hogy az I. r. vádlott élettársa sérelmére valósította meg a bűncselekményt.

Az ügyészi álláspont szerint a büntetési célok és a büntetéskiszabási elvek súlyosabb szankció, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és a próbaidő kiszabását teszik szükségessé. Mindezek alapján indítványozta, vagy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát továbbá a próbaidő tartamát is emelje fel.

A Fővárosi Ítéletábra a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulást tartott az ügyben, figyelemmel arra, hogy a vádlott és védője, illetve az ügyész az arról szóló értesítés kézhezvételét követően - határidőben - nem kérte nyilvános ülés tartását.

A Fővárosi Ítéletábra a védelmi perorvoslat alapján, a Be. 590. § (1) bekezdés alapján eljárva a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást felülbírálta.

Ennek eredményeként megállapította, hogy a Balassagyarmati Törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének a lehetséges és szükséges mértékben eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről megfelelően számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes körű azt az ítéletábra csupán a személyi részt illetően tartotta kiegészítendőnek az alábbiakkal:

Az I. rendű vádlott nem szenved, és a bűncselekmény elkövetése idején sem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy kóros mértékű elérő személyiségzavarban, amely képtelenné tette vagy korlátozta volna a cselekménye társadalomra veszélyes következményei felismerésében vagy e felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában.

A Balassagyarmati Törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban, törvényesen járt el, amikor a tényállást a vádlott beismerő vallomására, a szakértői véleményekre és az okirati bizonyítékokra alapította. I. r. vádlott maga sem vitatta, hogy a II.r. vádlottat - akkori élettársát - ittas állapotban, a köztük elkezdődött vita, majd tettelegesség során egy ízben a nála lévő konyhakéssel megszúrta, majd értesítette a mentőket.

Az I.r. vádlott részletes ténybeli beismerő vallomását a beszerzett szakértői vélemények, okirati bizonyítékok alátámasztották. I.r. vádlott tette indokaként és magyarázataként a II. r. vádlott kötekedő, tettelegességet kezdeményező magatartására hivatkozott, hiszen a köztük kialakult tettelegesség során ő maga is szenvedett el sérülést a II. r. vádlott ütése következtében. Az elsőfokú

bíróság helyesen állapította meg, hogy az I. r. vádlott II.r. vádlotthoz hasonlóan testi sértés okozására irányuló szándékkal vette magához, majd használta a kezében lévő kést.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést az I. r. vádlott bűnösségére és a cselekmény törvényi minősítése is helyes.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel és vette számba, továbbá ezen körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte.

Nem értett egyet az ítéletábra azon ügyész felvetéssel, hogy a cselekményt közeli hozzátartozója sérelmére követte el I. r. vádlott, ami további súlyosító körülmény. Jelen esetben az irányadó tényállás szerint kölcsönös tettelegesség alakult ki a vádlottak között, a kezdeményező fél II. r. vádlott volt, I. r. vádlott kezdetben igyekezett is kitérni verbális fenyegetőzéseit követően, majd a későbbiekben következett be sértett megszurása, ezt azonban megelőzte élettársa II.r. vádlott ütése, amire az I. r. vádlott eszközös támadással reagált.

A Balassagyarmati Törvényszék által alkalmazott joghátrány arányban áll az I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával és az egyéb bűnösségi körülményekkel, annak további súlyosítása nem indokolt.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéletábra a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét a Be. 598. §. (2) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

, 2018. év november hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 9.B.45/2018/11.számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 1.Bf.215/2018/5. számú végzése folytán a mai napon jogerős.

Budapest, 2018. év november hó 8. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő